

Als ook zorgrobot afscheid neemt van geliefde

De Morgen - 07 Sep. 2020
Pagina 14

*** JONATHAN Bruno Vanden Broecke en Valentijn Dhaenens zijn er snel bij: de coronacrisis is nog niet uitverteld, maar de twee KVS-acteurs maken er al een voorstelling over. Al grijpt Jonathan de situatie vooral aan om een filosofische vraag te stellen: wat betekent het mens te zijn?

Bij een openluchtvoorstelling is er geen dovend zaallicht, maar als Bruno Vanden Broecke de scène betreedt, is er toch die plotse stilte: het achterplein van de KVS is zwanger van verwachting. Jonathan markeert de opening van een theaterseizoen in speciale omstandigheden.

De impact van corona is merkbaar aan details: het mondkapje waarmee hij aantreedt, de microfoon die ontsmet wordt. "Het zijn rare tijden", opent Vanden Broecke de dienst. Want ook inhoudelijk spelen Vanden Broecke en Dhaenens in op de actualiteit: Jonathan neemt de vorm aan van een rouwdienst, waarin de stuntelige Herman (Vanden Broecke) afscheid neemt van zijn moeder, die in Huize Avondrood bezweek aan het virus. Ze werd enkel bijgestaan door Jonathan, een griezelig menselijke zorgrobot (Dhaenens). Ook hij neemt afscheid.

Jonathan wekt jaloezie op bij Herman, die zijn moeder niet meer mocht bezoeken voor ze stierf. De spontane, stamelende spraak van haar zoon staat in schril contrast met het vloeiende AN waarvan Jonathan zich bedient. Dhaenens imponeert in een rol die al snel gimmicky had kunnen worden: door herhaaldelijk dezelfde intonatie te gebruiken en geen enkel moment te haperen, geeft hij feilloos gestalte aan een machine die menselijkheid imiteert, zonder in gevoelloosheid te vervallen. Ook Vanden Broecke maakt indruk, vooral in de kleine, woordeloze reacties waarmee hij het relaas van de robot aanhoort.

Door het opzet van Jonathan is het onmogelijk om niet aan Para en Missie te moeten denken. Van de verwelkoming over het simpele spreekgestoelte tot de scenografische twist aan het eind: Jonathan lijkt wel een aanvulling op die monologen. Daardoor voelt Jonathan soms ook té vertrouwd aan.

Die voorspelbaarheid weten Vanden Broecke en Dhaenens gelukkig wel van zich af te werpen in het sterke derde bedrijf, waarin tragiek de humor opzijduwt en Jonathan alsnog onder je vel kruipt.

Tot 6 september in KVS, Brussel.

(EWC)

Copyright © 2020 De Persgroep Publishing. Alle rechten voorbehouden